

Klapy Cigánka

08. apríl 2017

Je sobota 8. 4. 2017 a my sa prebúdžeme do upršaného dňa, ktorý podľa predpovedí meteorológov, až do obeda nevestí nič dobré. Obloha je zatiaľ bez dažďa, ale zamračená. My sa i tak vydávame do Javorníkov, kde sa nad priehradou Nosice, neďaleko Považskej Bystrice, týči pôsobivé vápencové bralo Klapy (654 m n. m.), miestnymi obyvateľmi zvané i Cigánka.

Odchádzame v plne obsadenom autobuse, aby sme navštívili túto lokalitu a svoje vedomosti rozšírili o nové poznatky. Klapy a priľahlé oblasti sú od roku 1993 vyhlásené za prírodnú rezerváciu. Východiskovým bodom je dedinka Udiča, odkiaľ vedie značkovaný turistický chodník. Vystupujeme z autobusu, nahadzujeme batohy na chrbát a trasou po žltej značke šup, šup do kopca.

Cesta nahor bola hneď v úvode strmá a terén blatistý. Napadané lístie z minulej jesene lemovalo cestu až k samému vrcholu. Dávame pozor, šmýka sa, jeden chybný krok a bol by nepríjemný pád, čo by neprineslo veľa radosti. V krátkom okamihu začal padať drobný dážď, ale ustal a kým sme vošli hlbšie do lesa bolo po ňom. Strmé stúpanie dalo poriadne zabráť, občas sme si pomáhali aj rukami, chytali sa mokrých klzkých skál, kríčkov, či kmeňov stromov. Samotný výstup netrval dlho, ale vzhľadom k tomu, že terén bol blatistý, spomaľoval cestu k vrcholu. Občas sa pomedzi stromy rozsvietila obloha, celí nadšení sme opatrne pridali do kroku a tešili sa, že hore budú pekné výhľady. Bolo tomu skutočne tak. Z brala sa nám naskytol krásny výhľad na priehradu Nosice a Považskú Bystricu. V diaľke sme videli Manínsku tiesňavu, Súľovské skaly, Malú Fatru, či Strážovské vrchy. Pobudneme na tomto peknom mieste, kým sa všetci poschádzame, aby sme spoločne mohli pokračovať v trase na Považský hrad. Po necelej hodinke oddychu schádzame dolu z brala a po zhruba 200 m odbočujeme doprava. Kráčame opatrne a tí, ktorí mali so sebou paličky, boli na tom dobre, lebo bolo vyslovene šmyklavo. Samota lesa, popadané lístie, holé stromy, ticho, to všetko pôsobilo záдумčivo a predsa krásne. Boli sme radi, že sme práve tu. Vychádzame z lesa a pred nami sa na strmom kopci týčia zrúcaniny Považského hradu. Pridáme do kroku a popod hradby vystupujeme nahor po strmom schodišti s dreveným zábradlím až na otvorené hradné nádvorie. Čiastočne sa tu zachovali múry pôvodného paláca, veží a opevnenia. Na paláci sú viditeľné otvory okien, so zachovalými renesančnými rímsami a klenbami. Hrad bol postavený na ochranu dôležitej považskej cesty. Hradné múry prechádzali rozsiahlou rekonštrukciou, pohybovali sa tu miestni robotníci a robili murárske práce. Z hradu bol veľmi pekný výhľad na Vážsku kotlinu od Považskej Bystrice po Bytču a na druhej strane Váhu malebný Malý a Veľký Manín, ktoré rozdeľuje Manínska tiesňava. Schádzame schodmi dolu z hradu a mokrým blatistým terénom pokračujeme do Považského Podhradia, kde ukončujeme dnešné naše putovanie. Zmývame hrubý nános blata z topánok, zhadzujeme vaky a nastupujeme do autobusu. Niečo po pol tretej sa vydávame na cestu domov. Odmenou nám bolo slnko, ktoré sa nakoniec umúdrilo a konečne zasvietilo. Tak a zdolali sme i túto lokalitu a máme nové poznatky z pekného kraja. I keď sme sa štvierali strmo nahor k bralu, brodili sa nekonečným blatom, dnešná túra bola pútavá a zaujímavá. Bolo nám dobre a to bolo hlavné.

Ľudmila Foltánová